

Platná znění příslušných částí zákonů s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

(ve znění tisků 453 a 682)

Změna trestního řádu

§ 343

- (1) Předseda senátu nařídí, aby peněžitý trest byl vymáhán, nezaplatí-li jej odsouzený
- do ~~patnácti dnů~~ jednoho měsíce poté, co byl k zaplacení vyzván,
 - do ~~patnácti dnů~~ jednoho měsíce poté, co mu bylo oznámeno rozhodnutí, jímž povolený odklad nebo povolené splácení byly odvolány, nebo
 - do uplynutí doby, na kterou byl výkon trestu odložen.

(2) Vymáhání peněžitého trestu předseda senátu nenařídí, postačí-li na jeho zaplacení prostředky z peněžité záruky nebo je-li zřejmé, že by jeho vymáhání mohlo být zmařeno nebo by bylo bezvysledné.

~~(2)~~ (3) Bylo-li nařízeno vymáhání peněžitého trestu, jehož výkon je zajištěn na majetku odsouzeného, na jeho úhradu se přednostně užije zajištěný majetek.

~~(3)~~ (4) Při správě placení peněžitého trestu se postupuje podle daňového řádu.

(4) Při správě placení peněžitého trestu se postupuje podle daňového řádu, s výjimkou ustanovení o posečkání daně a rozložení její úhrady na splátky. Peněžitý trest vymáhá celní úřad.

§ 343a

(1) Předseda senátu zašle po marném uplynutí lhůty uvedené v § 343 odst. 1 celnímu úřadu opis rozsudku, jímž byl uložen peněžitý trest, a nařízení jeho vymáhání. Předseda senátu zároveň vyrozumí celní úřad o majetku odsouzeného, který je zajištěn pro účely výkonu peněžitého trestu, a uvede, zda se jedná o majetkovou trestní sankci podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

(2) Předseda senátu neprodleně vyrozumí celní úřad o všech skutečnostech podstatných pro placení peněžitého trestu, zejména o upuštění od jeho výkonu a o přeměně peněžitého trestu nebo jeho zbytku v trest odnětí svobody.

(3) Celní úřad neprodleně vyrozumí soud o tom, že

- peněžitý trest byl vymožen,
- po přeměně peněžitého trestu v nepodmíněný trest odnětí svobody byla část peněžitého trestu zaplacena,
- vymáhání peněžitého trestu by mohlo být zmařeno a z jakých důvodů,
- došlo ke zpeněžení majetku odsouzeného zajištěného za účelem výkonu peněžitého trestu,
- průběh vymáhání ukazuje, že výtěžek, kterého jím bude dosaženo, nepostačí ani ke krytí jeho nákladů, nebo
- nedoplátek peněžitého trestu byl odepsán.

§ 361

Vymáhání pořádkové pokuty

Jakmile se stane vykonatelným usnesení, jímž byla uložena pořádková pokuta, vyzve policejní orgán, státní zástupce nebo předseda senátu, který pokutu uložil, osobu, jíž byla uložena, aby pokutu zaplatila do patnácti dnů, a upozorní ji, že jinak bude zaplacení vymáháno. Zaplacená pořádková pokuta připadá státu. Při správě placení pořádkové pokuty se postupuje podle daňového řádu; **tyto pořádkové pokuty vymáhá celní úřad.**

§ 361a

Správa placení nákladů státu z trestního řízení

(1) Při správě placení pohledávek uvedených v § 152 odst. 1, § 153 odst. 1 a v § 154 odst. 3 se postupuje podle daňového řádu. Ke správě placení těchto pohledávek je příslušný soud, s výjimkou pohledávek podle § 152 odst. 1 písm. a) a d), u kterých je ke správě placení příslušná Vězeňská služba České republiky.

(2) Pohledávky podle odstavce 1 vymáhá celní úřad.

(3) Soud předá celnímu úřadu k vymáhání pohledávku uvedenou v § 152 odst. 1 písm. b), c), e) nebo f) pouze tehdy, pokud k jejímu uhrazení nepostačují prostředky z peněžité záruky.

Změna občanského soudního řádu

§ 53

Pořádkové opatření

(1) Tomu, kdo hrubě ztěžuje postup řízení zejména tím, že se nedostaví bez vážného důvodu k soudu nebo neuposlechne příkazu soudu, nebo kdo ruší pořádek, nebo kdo učinil hrubě urážlivé podání anebo nesplnil povinnosti uvedené v § 294, 295 a 320ab, může předseda senátu uložit usnesením pořádkovou pokutu do výše 50 000 Kč.

(2) Uloženou pořádkovou pokutu může předseda senátu dodatečně, a to i po skončení řízení, prominout, jestliže to odůvodňuje pozdější chování toho, jemuž byla uložena.

(3) Pořádkové pokuty připadají státu. ~~Pro vymáhání pořádkové pokuty se uplatní postup stanovený daňovým řádem.~~

(4) Při správě placení pořádkové pokuty se postupuje podle daňového řádu. Pořádkovou pokutu vymáhá celní úřad.

§ 148

(1) Stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

(2) Soud může uložit svědkům, fyzickým osobám uvedeným v § 126a, znalcům, tlumočnickům nebo těm, kteří při dokazování měli nějakou povinnost, aby nahradili státu náklady řízení, které by jinak nebyly vznikly, jestliže je zavinili.

~~(3) U pohledávek státu vzniklých z důvodu práva na náhradu nákladů řízení vůči osobám~~

~~uvedeným v odstavcích 1 a 2 ve výši státem placených nákladů řízení se úrok z prodlení nevyměřuje.~~

(3) Při správě placení pohledávek uvedených v odstavcích 1 a 2 se postupuje podle daňového řádu. Tyto pohledávky vymáhá celní úřad.

~~(4) Pro vymáhání pohledávek uvedených v odstavci 3 se uplatní postup stanovený daňovým řádem.~~

§ 351

(1) Ukládá-li vykonávané rozhodnutí jinou povinnost, uloží soud za porušení této povinnosti povinnému pokutu až do výše 100 000 Kč. Nesplní-li povinný ani poté vykonávané rozhodnutí, ukládá mu soud na návrh oprávněného další přiměřené pokuty, dokud výkon rozhodnutí nebude zastaven. Pokuty připadají státu.

(2) Zaplacením pokut se povinný nezprošťuje povinnosti nahradit újmu.

(3) Při správě placení pokut podle odstavce 1 se postupuje podle daňového řádu. Pokuty vymáhá celní úřad.

Změna zákona o soudních poplatcích

§ 8

Placení poplatků

~~(1) Správu placení poplatků vykonává příslušný soud nebo správa soudu podle § 3.~~

(1) Ke správě placení poplatků je příslušný soud nebo správa soudu podle § 3. Poplatky vymáhá celní úřad.

(2) Poplatky jsou příjmem státního rozpočtu.

(3) Poplatky **vybírané soudem nebo správou soudu** se platí na účet zřízený u České národní banky pro soud příslušný podle § 3 (dále jen „účet soudu“).

(4) Poplatky, které nejsou vyšší než 5 000 Kč, lze platit kolkovými známkami; toto ustanovení se nepoužije, vznikla-li poplatková povinnost podáním návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu. Poplatek za zápis skutečnosti do veřejného rejstříku provedený notářem nelze platit kolkovými známkami.

Změna zákona o státním zastupitelství

§ 13b

(1) Ústředním orgánem správy státního zastupitelství je ministerstvo.

(2) Orgány správy státního zastupitelství jsou vedoucí státní zástupci a jejich náměstci; orgány správy státního zastupitelství jednají jménem státního zastupitelství v rozsahu, v jakém správu státního zastupitelství podle tohoto zákona vykonávají.

(3) Správu státního zastupitelství ve věcech majetku státu a státního rozpočtu vykonává ministerstvo vždy prostřednictvím příslušných vedoucích státních zástupců^{4a)}.

~~(4) Orgány správy státního zastupitelství vykonávají správu placení pořádkové pokuty uložené podle § 16. Při správě placení této pokuty se postupuje podle daňového řádu.~~

§ 16

(1) Tomu, kdo bez dostatečné omluvy nevyhoví výzvě státního zastupitelství podle § 15 odst. 1, může státní zastupitelství uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč, popřípadě může nařídit jeho předvedení. Pořádkovou pokutu je možno uložit opakovaně.

(2) Proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížnost lze podat u státního zastupitelství, které pořádkovou pokutu uložilo, ve lhůtě 3 dnů od doručení písemného rozhodnutí o uložení pokuty. Jestliže státní zastupitelství stížnosti samo nevyhoví, předloží ji bezodkladně k rozhodnutí nejbližší vyššímu státnímu zastupitelství nebo nejvyššímu státnímu zástupci, uložilo-li pořádkovou pokutu Nejvyšší státní zastupitelství.

(3) Na oznamování rozhodnutí o pořádkové pokutě, běh lhůt, určení náležitostí písemného vyhotovení takového rozhodnutí, rozhodování o stížnosti proti němu a na předvedení osoby se jinak užijí přiměřeně ustanovení trestního řádu.

(4) Pravomocné rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty je vykonatelné uplynutím lhůty k plnění. **Při správě placení pořádkové pokuty se postupuje podle daňového řádu. Pořádkovou pokutu vymáhá celní úřad.** Výnos pokut je příjmem státního rozpočtu České republiky.

(5) Nevyhoví-li výzvě podle § 15 odst. 1 příslušník ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru v činné službě, státní zastupitelství může přenechat jeho kázeňské potrestání příslušnému veliteli, náčelníku nebo řediteli. Nevyhoví-li takové výzvě osoba, která je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, státní zastupitelství ji může přenechat řediteli věznice nebo vazební věznice k uložení pořádkového opatření nebo ke kázeňskému potrestání. Příslušný velitel, náčelník nebo ředitel je povinen o výsledku státního zastupitelství vyrozumět. Obdobně se postupuje v případě osob, které podléhají kárné odpovědnosti podle zvláštních právních předpisů.

Změna zákona o výkonu vazby

§ 21a

Povinnost nahradit náklady spojené s výkonem vazby

(1) Ředitel věznice rozhodne o povinnosti obviněného nahradit náklady spojené s výkonem vazby, kterými jsou

- a) náklady na odeslání nepředaných věcí podle § 16 odst. 3,
- b) náklady na zdravotní služby podle § 18 odst. 4 části věty za středníkem a podle § 21 odst. 6 písm. h) a na regulační poplatky,
- c) zvýšené náklady na střežení, dopravu a předvedení podle § 18 odst. 8,
- d) náklady na vyšetření ke zjištění, zda obviněný užil návykovou látku, v případě, že se prokáže přítomnost návykové látky, podle § 21 odst. 6 písm. f).

(2) V rozhodnutí podle odstavce 1 musí být jednotlivé náklady vyčísleny. Proti tomuto rozhodnutí může obviněný do 3 dnů od doručení podat stížnost, o které rozhoduje generální ředitel Vězeňské služby nebo jím pověřený zaměstnanec Vězeňské služby. Podání stížnosti má odkladný účinek.

~~(3) Výkon rozhodnutí, kterým byla obviněnému uložena povinnost nahradit náklady podle odstavce 1, se po dobu výkonu vazby provádí srážkami z pracovní odměny, peněz uložených ve věznici nebo příkázáním pohledávky.~~

§ 21b

Náhrada škody

(1) Způsobil-li obviněný zaviněným porušením povinnosti stanovené tímto zákonem škodu na majetku státu, se kterým hospodář Vězeňská služba, a výše této škody nepřevyšuje 10 000 Kč, rozhodne o povinnosti nahradit tuto škodu ředitel věznice. Proti rozhodnutí ředitele věznice může obviněný do 3 dnů od doručení podat stížnost, o které rozhoduje generální ředitel Vězeňské služby nebo jím pověřený zaměstnanec Vězeňské služby. Podání stížnosti má odkladný účinek.

~~(2) Výkon rozhodnutí, kterým byla obviněnému uložena povinnost nahradit škodu podle odstavce 1, se po dobu výkonu vazby provádí srážkami z pracovní odměny, peněz uložených ve věznici nebo příkázáním pohledávky.~~

§ 21c

Společné ustanovení

(1) Náklady výkonu vazby, náklady spojené s výkonem vazby a náhrada škody podle § 21b se po dobu výkonu vazby vymáhají srážkami z pracovní odměny, peněz uložených ve věznici nebo příkázáním pohledávky.

(2) Byl-li trest vykonán vazbou nebo nenastoupil-li obviněný výkon trestu bezprostředně po výkonu vazby, vymáhá náklady výkonu vazby, náklady spojené s výkonem vazby a náhradu škody podle § 21b celní úřad. Vězeňská služba předá po ukončení výkonu vazby celnímu úřadu nezbytné údaje o uložení nebo vzniku těchto platebních povinností, včetně stejnopisů rozhodnutí s vyznačením právní moci a přehledu předávaných rozhodnutí.

(3) Při správě placení nákladů výkonu vazby, nákladů spojených s výkonem vazby a náhrady škody podle § 21b se postupuje podle daňového řádu. Po dobu výkonu vazby lhůta pro jejich placení neběží.

Změna zákona o výkonu trestu odnětí svobody

§ 25

Příjem peněz a nakládání s nimi

(1) Pokud byly odsouzenému do věznice zaslány peníze, převedou se na jeho účet zřízený a vedený věznicí a odsouzený se o tom vyrozumí. Odsouzený nesmí mít u sebe během výkonu trestu finanční hotovost. Peníze zasláné odsouzenému výslovně na úhradu nákladů

na zdravotní služby nehrazené z veřejného zdravotního pojištění, na úhradu regulačních poplatků a na nákup léčivých přípravků, potravin pro zvláštní lékařské účely a zdravotnických prostředků musí být uloženy na zvláštní účet, z něhož lze čerpat peníze pouze na úhradu uvedených nákladů. Nesouhlasí-li odsouzený s přijetím peněz, peníze se vrátí odesílateli na náklady odsouzeného. Nemá-li odsouzený dostatek finančních prostředků na odeslání, odečte věznice náklady na odeslání z odesílaných peněz. K přijetí peněz zaslaných orgány státní správy a příjmu podléhajícího dani z příjmu se nevyžaduje souhlas odsouzeného.

(2) K nákupu může odsouzený použít též peníze, které mu byly do věznice během výkonu trestu zaslány nebo které předal věznici k úschově při nástupu do výkonu trestu.

(3) Má-li však odsouzený v úschově věznice menší částku peněz, než je předpokládaná cena jízdného do místa bydliště a výše stravného na jeden den v době propuštění z výkonu trestu, nákup potravin a dalších věcí nebo jiná dispozice s těmito penězi se mu neumožní.

(4) Neuhradí-li odsouzený rozsudkem stanovenou škodu nebo nemajetkovou újmu způsobenou trestným činem, pro který se nachází ve výkonu trestu, pohledávky spojené s trestním řízením, ~~pohledávky vzniklé v souvislosti s poskytnutím nebo zajištěním zdravotních služeb a úhrady regulačních poplatků a doplatků nad rámec veřejného zdravotního pojištění, soudní a správní poplatky a škodu nebo nemajetkovou újmu, kterou způsobil Vězeňské službě během výkonu trestu~~ **náklady výkonu trestu, náklady spojené s výkonem trestu, náklady výkonu vazby, náklady spojené s výkonem vazby a škodu, kterou způsobil Vězeňské službě**, může k úhradě za poskytnuté zdravotní služby nehrazené z veřejného zdravotního pojištění a nákupu podle § 23 použít pouze polovinu peněžních prostředků podle odstavce 1 věty první a zbývající část peněžních prostředků ~~může použít jen na úhradu~~ **použije věznice na srážky k úhradě** těchto pohledávek; to neplatí pro peníze výslovně zaslané na úhradu nákladů uvedených v odstavci 1 větě třetí.

(5) Ustanovením odstavce 4 není dotčeno právo odsouzeného nakládat podle § 33 odst. 6 s uloženým pocházejícím z jeho odměny za práci.

(6) Účet odsouzeného vedený věznicí není úročen a za jeho vedení se nevybírají poplatky. Peníze v cizí měně, které nelze směnit na českou měnu, se uloží ve věznici společně s jinými věcmi odsouzeného. Na účtu musí vždy zůstat částka potřebná k úhradě nákladů spojených s cestou odsouzeného z místa výkonu trestu do místa, kde se bude po propuštění zdržovat.

§ 35

Povinnost hradit náklady výkonu trestu

(1) Odsouzený je povinen hradit náklady výkonu trestu. Nelze-li tyto náklady srazit z odměny za práci, může věznice k jejich úhradě použít peněžní prostředky, které má odsouzený uloženy ve věznici. Výši nákladů výkonu trestu a podrobnosti její úhrady stanoví ministerstvo vyhláškou.

(2) Od povinnosti podle odstavce 1 je osvobozen odsouzený po dobu, po kterou

- a) nebyl nezaviněně zařazen do práce, pokud nebyl poživitelem důchodu nebo výsluhového příspěvku nebo neobdržel v kalendářním měsíci peníze na účet v úschově,
- b) nedovršil osmnáctý rok věku,
- c) mu byla poskytována lůžková zdravotní péče, s výjimkou případů uvedených v § 36 odst. 2,

- d) byl zařazen do vzdělávacího nebo terapeutického programu s dobou výuky nebo terapie nejméně 21 výukových hodin týdně,
- e) trest dočasně nevykonával,
- f) byl účasten na soudním jednání v postavení svědka nebo poškozeného.

~~(3) Od vymáhání nákladů výkonu trestu se upustí vždy, jestliže odsouzený zemřel a nezanechal majetek, ze kterého by bylo možno pohledávku uspokojit v rámci vypořádání dědiectví, jestliže byl vydán nebo předán do ciziny nebo po propuštění z výkonu trestu vyhoštěn a ze všech okolností je zřejmé, že další vymáhání pohledávky by bylo neúspěšné. Upuštění od vymáhání pohledávky musí být písemné a dlužník se o něm nevyrozumívá. Upuštěním od vymáhání pohledávka nezaniká.~~

~~(4) Ředitel věznice může na základě písemné a potřebnými doklady doložené žádosti odsouzeného prominout zcela nebo zčásti povinnost uhradit náklady výkonu trestu, ze kterého byl odsouzený propuštěn, odůvodňují-li to tíživé sociální poměry odsouzeného.~~

(3) Po odsouzeném, který byl propuštěn z výkonu trestu, vymáhá náklady výkonu trestu celní úřad. Vězeňská služba předá po propuštění odsouzeného z výkonu trestu celnímu úřadu nezbytné údaje o uložení nebo vzniku této platební povinnosti, včetně stejnopisu rozhodnutí s vyznačením právní moci a přehledu předávaných rozhodnutí.

(4) Při správě placení nákladů výkonu trestu se postupuje podle daňového řádu. Po dobu výkonu trestu lhůta pro jejich placení neběží.

~~(5) U pohledávky za náklady výkonu trestu se nepožadují úroky z prodlení.~~

§ 36

Povinnost nahradit další náklady spojené s výkonem trestu

(1) Ředitel věznice rozhodne o povinnosti odsouzeného nahradit další náklady spojené s výkonem trestu, kterými jsou

- a) náklady na odeslání nepředaných věcí nebo balíčku podle § 24 odst. 5,
- b) náklady na zdravotní služby podle § 28 odst. 2 písm. k) a na regulační poplatky,
- c) náklady na vyšetření ke zjištění, zda užil návykovou látku, v případě, že se prokáže přítomnost návykové látky, podle § 28 odst. 2 písm. o),
- d) zvýšené náklady na zdravotní služby.

(2) Zvýšenými náklady na zdravotní služby podle odstavce 1 písm. d) se rozumí zvýšené náklady na střežení a náklady na dopravu a předvedení do zdravotnického zařízení poskytovatele zdravotních služeb mimo objekty spravované Vězeňskou službou, jestliže odsouzený

- a) si úmyslně způsobil nebo jinému úmyslně umožnil způsobit mu újmu na zdraví anebo se opakovaně dopustil porušování léčebného režimu,
- b) zneužil poskytnutí zdravotních služeb předstíráním poruchy zdraví, nebo
- c) se z vlastního rozhodnutí nepodrobil poskytnuté zdravotní službě, k níž dal předchozí souhlas nebo o kterou požádal.

(3) V rozhodnutí podle odstavce 1 musí být jednotlivé náklady vyčísleny. Proti tomuto rozhodnutí může odsouzený do 3 dnů od oznámení podat stížnost, o níž rozhoduje generální

ředitel Vězeňské služby nebo jím pověřený zaměstnanec Vězeňské služby. Podání stížnosti má odkladný účinek.

~~(4) Výkon rozhodnutí podle odstavce 1 se po dobu výkonu trestu provádí srážkami z pracovní odměny, peněz uložených ve věznici nebo příkázáním pohledávky.~~

(4) Náklady spojené s výkonem trestu se po dobu výkonu trestu vymáhají srážkami z pracovní odměny, peněz uložených ve věznici nebo příkázáním pohledávky.

(5) Podle odstavce 4 se postupuje i při náhradě neuhrazených nákladů spojených s výkonem vazby předcházející tomuto výkonu trestu.

(6) Pro náhradu nákladů podle odstavců 1 a 5 se obdobně použijí ustanovení § 35 odst. 3 až 5 a 4.

§ 39a

Zvláštní ustanovení

(1) Způsobil-li odsouzený zaviněným porušením povinnosti stanovené tímto zákonem škodu na majetku státu, se kterým hospodaří Vězeňská služba, a výše škody nepřevyšuje 10 000 Kč, rozhodne o povinnosti nahradit škodu ředitel věznice.

(2) Proti rozhodnutí ředitele věznice podle odstavce 1 může odsouzený do 3 dnů od oznámení podat stížnost, o níž rozhoduje generální ředitel Vězeňské služby nebo jím pověřený zaměstnanec Vězeňské služby. Podání stížnosti má odkladný účinek.

~~(3) Při upuštění od vymáhání náhrady škody podle odstavce 1 nebo při jejím prominutí se obdobně užije ustanovení § 35 odst. 3 a 4.~~

~~(4) Výkon rozhodnutí podle odstavce 1 se po dobu výkonu trestu provádí srážkami z pracovní odměny, peněz uložených ve věznici nebo příkázáním pohledávky.~~

(3) Náhrada škody podle odstavce 1 se po dobu výkonu trestu vymáhá srážkami z pracovní odměny, peněz uložených ve věznici nebo příkázáním pohledávky.

(4) Pro náhradu škody podle odstavce 1 se obdobně použijí § 35 odst. 3 a 4.

Změna soudního řádu správního

§ 44

Pořádková pokuta

(1) Tomu, kdo neuposlechne výzvy soudu nebo učiní urážlivé podání či přednes, může být usnesením uložena jako pořádkové opatření pořádková pokuta do výše 50 000 Kč, která je příjmem státního rozpočtu. Pokuta může být uložena i opakovaně a může být na odůvodněnou žádost podanou do právní moci rozhodnutí, jímž se řízení končí, usnesením zčásti nebo zcela prominuta.

~~(2) Pořádkovou pokutu vybírá a vymáhá soud, který ji uložil⁹⁾.~~

(2) Při správě placení pořádkové pokuty se postupuje podle daňového řádu. Pořádkovou pokutu vymáhá celní úřad.

⁹⁾ § 1 odst. 4 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

§ 60

Náhrada nákladů řízení

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přiznává mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí, mělo-li by být právo přiznáno správnímu orgánu ve věcech důchodového pojištění, nemocenského pojištění, pomoci v hmotné nouzi a sociální péče.

(3) Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

(4) Stát má proti neúspěšnému účastníkovi právo na náhradu nákladů řízení, které platil, není-li tento účastník osvobozen od soudních poplatků.

(5) Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení.

(6) Soud může uložit účastníkovi, svědkovi, znalci, tlumočnickovi nebo osobě, která měla při dokazování nějakou povinnost, aby státu nebo druhému účastníkovi nahradila náklady, které vznikly jejím zaviněním.

(7) Jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.

(8) Jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud přiznat účastníkovi, který měl ve věci alespoň částečný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení i v těch případech, kdy tento zákon stanoví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

~~(9) U pohledávek státu vzniklých z důvodu práva na náhradu nákladů řízení vůči osobám uvedeným v odstavcích 4 a 6 ve výši státem placených nákladů řízení se úrok z prodlení nevyměřuje.~~

(9) Při správě placení pohledávek státu vzniklých z důvodu práva na náhradu nákladů řízení vůči osobám uvedeným v odstavcích 4 a 6 ve výši státem placených nákladů řízení se postupuje podle daňového řádu. Tyto pohledávky vymáhá celní úřad.

~~(10) Pro vymáhání pohledávek uvedených v odstavci 9 se uplatní postup stanovený daňovým řádem.~~

Změna zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních

§ 11

Náklady mezinárodní justiční spolupráce

(1) Náklady vzniklé orgánům České republiky při provádění úkonů mezinárodní justiční spolupráce nese Česká republika.

(2) Pokud mezinárodní smlouva umožňuje úhradu nákladů uvedených v odstavci 1 nebo jejich části cizím státem, nebo je-li to ve vzájemných vztazích mezi Českou republikou a cizím státem v rámci mezinárodní justiční spolupráce obvyklé, ~~předloží justiční orgán ministerstvu vyčíslení těchto nákladů a jejich odůvodnění, jakož i další potřebné údaje za účelem uplatnění jejich úhrady u cizího státu. Ministerstvo na základě vyčíslení justiční orgán, který vyřídil žádost cizozemského orgánu o mezinárodní justiční spolupráci, a není-li účetní jednotkou, účetní jednotka, pod kterou spadá,~~ požádá cizí stát o úhradu vzniklých nákladů, s výjimkou případů, kdy uplatnění jejich úhrady považuje za neúčelné nebo z jiných důvodů nevhodné.

(3) Náklady vzniklé cizímu státu na základě žádosti justičního orgánu o mezinárodní justiční spolupráci, jejichž úhradu cizí stát uplatnil v souladu s mezinárodní smlouvou nebo i bez takové mezinárodní smlouvy, je-li to ve vzájemných vztazích mezi Českou republikou a cizím státem v rámci mezinárodní justiční spolupráce obvyklé, uhradí Česká republika. Náklady, které vznikly cizímu státu při průvozu osoby nebo věci jeho územím z jiného státu do České republiky na základě žádosti justičního orgánu, jejichž úhradu tento stát žádá, uhradí Česká republika. Úhradu nákladů provede ~~ministerstvo~~ *justiční orgán, který podal žádost o mezinárodní justiční spolupráci, a není-li účetní jednotkou, účetní jednotka, pod kterou spadá.*

(4) Ustanoveními odstavců 1 až 3 není dotčeno oprávnění požadovat úhradu nákladů po odsouzeném; v takovém případě se při správě placení nákladů postupuje podle daňového řádu. **Tyto náklady vymáhá celní úřad.**

§ 132

Náklady převzetí

(1) Náklady převzetí osoby z cizího státu nese Česká republika.

(2) Osoba, která byla se svým souhlasem převzata z cizího státu k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého uznaným cizozemským rozhodnutím, je povinna nahradit České republice paušální částkou náklady, které v souvislosti s jejím převzetím vynaložila.

(3) Paušální částku uvedenou v odstavci 2 stanoví ministerstvo vyhláškou.

(4) O povinnosti k náhradě nákladů rozhodne předseda senátu po předání osoby na území České republiky. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek. Při správě placení nákladů se postupuje podle daňového řádu. **Tyto náklady vymáhá celní úřad.**

§ 178

Převzetí výkonu rozhodnutí týkajícího se majetku

(1) Jde-li o výkon rozhodnutí mezinárodního soudu uvedeného v § 145 odst. 1 písm. a) nebo b), kterým byl uložen peněžitý trest, připadá částka, která byla výkonem jeho rozhodnutí získána, mezinárodnímu soudu a ~~soud~~ **orgán, který ji vybral nebo vymohl**, ji převede mezinárodnímu soudu nebo tomu, koho mezinárodní soud určí, na jimi stanovený účet.

(2) Jde-li o výkon rozhodnutí mezinárodního soudu uvedeného v § 145 odst. 1 písm. a) nebo b), kterým byl uložen trest propadnutí majetku nebo trest propadnutí věci, organizační složka státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních

vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky, majetek nebo věc, která byla výkonem rozhodnutí získána, prodá a částku získanou prodejem převede mezinárodnímu soudu nebo tomu, koho mezinárodní soud určí, na jimi stanovený účet. Jde-li o věc, která je součástí národního kulturního pokladu České republiky nebo jiného státu, nebo nelze-li majetek nebo věc vzhledem k jejich povaze nebo z jiných důvodů prodat, konzultuje soud další postup s mezinárodním soudem.

(3) Splácení peněžitého trestu ve splátkách lze povolit nebo od jeho výkonu upustit pouze se souhlasem mezinárodního soudu.

§ 180

Na žádost mezinárodního soudu uvedeného v § 145 odst. 1 písm. a) lze vykonat rozhodnutí tohoto soudu, kterým byla uložena pořádková pokuta. Při výkonu takového rozhodnutí se postupuje přiměřeně podle trestního řádu. Částka získaná výkonem rozhodnutí mezinárodního soudu připadá mezinárodnímu soudu a **soud orgán, který ji vybral nebo vymohl**, ji převede tomuto mezinárodnímu soudu na jím stanovený účet.

§ 270

Výkon uznaného rozhodnutí

(1) Není-li dále stanoveno jinak, postupuje **soud se při**

- a) výkonu peněžitého trestu nebo vymáhání pokuty přiměřeně podle ustanovení hlavy dvacáté první trestního řádu upravujících výkon peněžitého trestu nebo vymáhání pořádkové pokuty,
- b) vymáhání nákladů řízení vzniklých státu přiměřeně podle ustanovení trestního řádu upravujících vymáhání nákladů trestního řízení stanovených paušální částkou.

(2) Pokud osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, nesloží ve stanovené lhůtě na účet soudu peněžitou částku podle § 268 odst. 6, postupuje **soud se při správě placení této částky podle daňového řádu. Tuto částku vymáhá celní úřad.**

(3) Nárok na odškodnění oběti trestného činu vymáhá oběť trestného činu v občanskoprávním řízení.

(4) Prokáže-li osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, že peněžitou sankci nebo jiné peněžité plnění částečně nebo úplně uhradila v jiném státu, samosoudce rozhodne o částečném nebo úplném upuštění od výkonu takového rozhodnutí. Před rozhodnutím si samosoudce vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu; v případě potřeby jej může požádat o neprodlené zaslání dodatkových informací. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

(5) Jakmile příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí soud o amnestii, milosti nebo jiném rozhodnutí anebo opatření, v jehož důsledku se uznané rozhodnutí stalo nevykonatelným, samosoudce učiní opatření směřující k upuštění od výkonu uznaného rozhodnutí jiného členského státu. V takovém případě samosoudce požádá příslušný orgán jiného členského státu o sdělení, zda amnestie, milost nebo jiné rozhodnutí anebo opatření mají v jiném členském státu účinky, že se na osobu, vůči níž uznané rozhodnutí jiného členského státu směřuje, hledí, jako by nebyla odsouzena; mají-li takové účinky, hledí se tak na ni i v České republice. Bylo-li uznané rozhodnutí v jiném členském státu pravomocně zrušeno, soud zruší své rozhodnutí o jeho uznání.

(6) Samosoudce neprodleně rozhodne o tom, v jaké části uznané rozhodnutí jiného členského státu vykonáno nebude, jakmile jej příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí o amnestii, milosti nebo jiném rozhodnutí anebo opatření, v jehož důsledku se uznané rozhodnutí stalo zčásti nevykonatelným. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 271

Informační povinnost

(1) Samosoudce bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu o

- a) zastavení nebo upuštění od výkonu uznaného rozhodnutí podle právních předpisů České republiky upravujících výkon rozhodnutí, včetně uvedení důvodu takového postupu,
- b) upuštění nebo částečném upuštění od výkonu uznaného rozhodnutí podle § 270 odst. 4 až 6,
- c) provedení výkonu uznaného rozhodnutí a
- ~~d) nařízení výkonu náhradního trestu odnětí svobody.~~
- d) *nařízení trestu odnětí svobody, ve který byl peněžitý trest přeměněn.*

(2) Samosoudce vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu o dalších skutečnostech, považuje-li to za potřebné z hlediska zajištění řádného výkonu uznaného rozhodnutí.

(3) Celní úřad, který vymáhá peněžitou sankci nebo jiné peněžité plnění podle této hlavy, vyrozumí bez zbytečného odkladu soud o tom, že

- a) tato peněžitá sankce nebo jiné peněžité plnění bylo vymoženo,**
- b) vymožení peněžité sankce nebo jiného peněžitého plnění by mohlo být zmařeno a z jakých důvodů,**
- c) průběh vymáhání ukazuje, že výtěžek, kterého jím bude dosaženo, nepostačí ani ke krytí jeho nákladů, nebo**
- d) nedoplatek této peněžité sankce nebo jiného peněžitého plnění byl odepsán.**

Změna zákona o zvláštních řízeních soudních

§ 502

Nařízení výkonu

(1) Soud nařídí výkon rozhodnutí uložením pokuty proti tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě, popřípadě o úpravě styku s ním anebo rozhodnutí o navrácení dítěte.

(2) Výkon rozhodnutí uložením pokuty lze naříditi opětovně, jen je-li to účelné; výše jednotlivé pokuty nesmí přesahovat 50 000 Kč. Pokuty připadají státu ~~a soud eviduje částku vymožených pokut.~~

(3) Při správě placení pokuty podle odstavce 1 se postupuje podle daňového řádu.

Pokutu vymáhá celní úřad.

§ 507

Čerpání pokut k náhradě nákladů dítěte

(1) Na návrh zákonného zástupce nebo opatrovníka nezletilého dítěte lze na základě rozhodnutí soudu čerpat peněžní prostředky k náhradě vynaložených a prokázaných nákladů, slouží-li k uspokojení nezbytných potřeb dítěte, a to do výše částky vymožených pokut, které jsou evidovány podle § 502 **byly uloženy podle § 502 odst. 1.**

(2) Soud čerpání peněžních prostředků zástupci nezletilého dítěte nepřizná v případech, pokud žadatel, kterému bylo uloženo plnit soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě a o úpravě styku s ním anebo rozhodnutí o navrácení dítěte, toto rozhodnutí nebo dohodu sám dobrovolně neplní.

Změna zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení

§ 4

Peněžní prostředky získané výkonem peněžitého trestu

(1) ~~Soud příslušný podle trestního řádu k zajištění~~ **Orgán příslušný k výkonu peněžitého trestu**, který je majetkovou trestní sankcí podle tohoto zákona, zašle peněžní prostředky získané jeho výkonem neprodleně na zvláštní účet.

(2) ~~V případě uvedeném v odstavci 1~~ Je-li peněžitý trest majetkovou trestní sankcí podle tohoto zákona předseda senátu bez zbytečného odkladu vyrozumí ministerstvo o

a) odložení výkonu peněžitého trestu nebo povolení jeho splácení po částkách anebo o odvolání povolení odkladu nebo splátek,

b) upuštění od výkonu peněžitého trestu nebo jeho zbytku,

~~e) nařízení výkonu náhradního trestu odnětí svobody nebo jeho poměrné části,~~

~~c) přeměně peněžitého trestu nebo jeho zbytku v trest odnětí svobody,~~

~~d) přeměně peněžitého trestu nebo jeho zbytku v trest domácího vězení nebo v trest obecně prospěšných prací,~~

~~e) d) skutečnosti, že peněžitý trest byl vykonán,~~

~~f) e) nahrazení zaplacení peněžitého opatření nebo jeho nevykonaného zbytku tím, že mladistvý vykoná obecně prospěšnou činnost v rámci probačního programu pro tento účel zřízeného, nebo společensky prospěšnou činnost v rámci výchovné povinnosti podle § 27 odst. 5 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, a~~

~~g) f) tom, že pachateli byla udělena milost nebo amnestie, nebo o jiném rozhodnutí, opatření anebo skutečnosti, v jejichž důsledku nelze peněžitý trest vykonat nebo jej lze vykonat jen částečně.~~